

Afsnit I.

ad §§ 1—3.

Naar Ministeriet har foreslaaet, at de det overordnede Sundhedsraad som væsentlig Opgave paahvilende Forretninger, der under Justitsministeriets Overtilsyn bestaa i den almindelige Vedelse af og Tilsynet med det hele civile Medicinalvæsen, skulde udføres af 3 Medlemmer, er man herved gaaet ud fra, at der derigennem paa den ene Side kunde tilvejebringes Garanti for altid at kunne fikre Tilstedeværelsen i Raadet af al den Sagkundskab, som Raadets forskelligeartede Virksomhed som administrativt Organ kræver, medens paa den anden Side Medlemsantallet er indskrænket saaledes, at det ikke lægger Hindringer i Vejen for den Hurtighed og Enhed i Afgjørelserne, som Forholdene paakræve. At den Mand, hvem Ansvaret for Vedelsen af Raadets Forretninger som Formand paahviler, og som efter Forudsætningen skal offre denne sin Virksomhed sin hele Tid og Kraft, nødvendigvis maa være fgl. Embedsmand og efter sin hele Stilling samt de Fordringer, der stilles til hans Evner, maa lønnes lige med de højest lønede juridiske Embedsmænd, turde ikke lade sig betvivle. Hvad de tvende andre Medlemmer angaaer, har man antaget, at de rettest vælges for visse Aar, hvorved Hensynet saavel til jævnligere at kunne tilføre Raadet friske Kræfter som til at kunne vælge Medlemmer særligt med de Opgaver for Dje, der til forskellige Tider stærkest gjøre sig gjældende, vil kunne fyldestgøres. Som Følge heraf foreslaaes de ogsaa kun vederlagte med Honorarer, der i Betragtning af det Omfang, hvori Forretningerne maa antages at ville lægge Beslag paa deres Tid, og de Betingelser, som deres Kaldelse forudsætter, ikke paa nogen Maade antages at kunne sættes ringere end til de foreslaaede Beløb. Naar der i Løgestanden oftere har været udtalt Ønske om, at den ene Medlem i en eventuel Overbestyrelse stedse skulde være en Provindslæge for derved at tilføre Raadet Kjendskab til provindsielle Forhold, har Ministeriet ikke ment at kunne komme dette Ønske imøde allerede af den Grund, at man paa nærværende Tidspunkt ikke kan bygge det overordnede Sundhedsraads Sammenfætning paa Forudsætninger, der ere hentede fra en Organisation af de provindsielle Embedslægeforhold, som er bestemt til snarest muligt at blive Gjenstand for en Omdannelse. Men idet man paa den anden Side erkjender Berettigelsen af de Syns-

punkter, der ligge til Grund for det nævnte Ønske, har man ad anden Vej, ifr. nedenfor § 17, søgt at fikre de provindsielle Krav af den Indflydelse, der med Føje tilkommer dem.

Til ovenomtalte Sammenfætning af det eventuelle Sundhedsraad vilde man, — bortset fra Tiltrædelsen af en særlig Sagkyndig for de farmaceutiske Sager, der under alle Omstændigheder vil være fornøden, — have kunnet indskrænket sig, saafremt man havde kunnet nøjes med at give Raadet Stikfælde blot som et administrativt Organ. Under det hidtilværende fgl. Sundhedskollegiums Omraade har der imidlertid været henlagt en særlig Gruppe af Sager, der ligge udenfor denne Ramme, idet Kollegiet ifølge sin Instrux tillige har været kaldet til en særlig responderende Virksomhed, navnlig til Afgivelse, til Brug for Domstolene og Administrationen, af saadanne lægevidenskabelige eller farmaceutiske Stjøn, der ere bestemmede for enkelte Personers Retsforhold, saasom Erklæringer i Justitssager og Invalidsager. At disse, for de enkelte Personers Ve og Vel i højeste Grad betydningsfulde Erklæringer, der som Regel ere endelig afgjørende, kræve den største Sagkundskab, som det er muligt at tilvejebringe, og at det ikke til enhver Tid vil være givet, at denne findes hos Raadets ovenangførte Medlemmer, der tildels kaldes med andre Forudsætninger for Dje, turde være klart. Det har derfor ogsaa været Gjenstand for Overvejelse og Forhandling, om ikke disse Sager kunde udsøndres fra Raadets Virksomhedsomraade og henlægges andetsteds, navnlig til det lægevidenskabelige Fakultet. Da imidlertid Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet har modsat sig, at Fakultetet som saadant bebyrdes med disse Sager, og da det maaskee ogsaa vilde vise sig, at Sagerne paa denne Maade ikke bleve afgjorte hurtigt nok, vil det formentlig erkjendes, at det er nødvendigt, at der til de omspurgte Sagers Afgjørelse aabnes Mulighed for Raadet til at tilkalde saadanne Specialister, hos hvem alene den fulde særlige Sagkundskab findes. Hermed er det saaledes nødvendiggjort, at der i Forslagets § 2 aabnes Raadet Afgang til at tilkalde særlig Bistand i visse Sager hos 3 Tilforordnede, henholdsvis for Psykiatrien, Fødselsvidenskaben og Kirurgien, og at der til Honorering af disse Virksomheder, som ofte vil lægge betydeligt Beslag paa deres Tid, stilles passende Beløb til Raadighed, hvorved bemærkes, at dette selvfølgelig ogsaa maatte have været Tilfældet, hvis de omtalte Sager vare blevne henlagte til det lægevidenskabelige Fakultet, idet man ikke med Billighed havde kunnet